

at det i den Art Spørgsmaal kan undersøge Alt eller have Alt paa rede Haand; saaledes at der ikke kan begaas en Feil i Overflagene. Ved Hundested var det saaledes ikke muligt strax at sige, om Tilstandingsforholdene og Strømforholdene o. s. v. vilde gjøre stærkere Møler nødvendige. Man mente i Begyndelsen at kunne hjælpe sig med nogle mindre stærke, og man regnede, det maa tilspies, med noget for lave Priser. Det forekommer mig derfor, at det vilde være uret af dette Thing, som paa saa mange Maader og ellers saa mange Gange har yttret, at det gjerne vilde støtte Bestræbelser til Fiskeriets Fremme, naar blot disse Bestræbelser vare forstændige, ikke at ville træde hjælpende til her, hvor denne nye Wei virkelig synes at kunne benyttes, og hvor den høitærede Ministers Fremgangsmaade virkelig krones med Held, ialtfald i eet Amt nemlig i Frederiksborg Amt. Jeg beklager, at der i de andre har været saa liden Interesse for Baadehavnes Anlæg, at der ikke synes at være et eneste andet Amt, der har følt sig opfordret til paa Basis af Indenrigsministeriets Cirkulære at træde hjælpende til, men det har Frederiksborg Amt i Virkeligheden gjort. To Havne ere omtrent fuldførte, og Hundested er den tredie. Den første Havn var Sletten, den har prompte betalt Afdragene, og der synes ikke, saa vidt det kan overjes, at være nogen Mistø for Statens Midler der. Lynæs er bleven anlagt og omtrent fuldendt; nu staar Hundested tilbage, og det er det største og vigtigste af disse Anlæg. Sagen har staaet paa en Række af Aar, og det vilde være urimeligt, om man nu vilde offre dette Anlæg, skuffe Fiskerne og lamme Bestræbelserne for at udvilde Fiskeriet; thi Hundested har Betydning ikke alene for selve Egnens Fiskere, men for mange Andre, saaledes endog for de svenske Fiskere. Det har Betydning, at de, naar de ikke besvære de danske Fiskere, komme til vore Havne og give ikke alene Havnen Indtægt, men ogsaa i mange Tilfælde kunne afsætte deres Fisk der og paa anden Maade gaae Havnen. Hundested Havn har i Virkeligheden den største Betydning af disse tre Havne, som ved Statens Hjælp ere anlagte i Frederiksborg Amt. At ville slaa den ihjel og skuffe alle Forventninger, fordi der er begaaet en Feilregning, forekommer mig vilde være i høieste Grad Uret, ikke blot mod de paagældende Fiskere, men imod Fiskerisagen i det Hele.

Indenrigsministeren (Skeel): Jeg skal først omtale Vædringsforslaget under Nr. 309 om en Udvidelse af Langestrøm Holdeplads til Station. Grunden, hvorfor man ikke har

tiltraadt den hertil foreslaaede Bebillig, siges at være den, at Ministeren ikke har taget noget Hensyn til de Udtalelser, der faldt ifjor fra Finantsudvalget om den Maade, hvorpaa man troede, at hele denne Sag om Udvidelse af Holdepladser burde tages. Denne Ordning skulde, saa vidt jeg har forstaaet og har det i Erindring, gaa ud paa, at alle Holdepladser skulde udvides til Stationer, at Staten egen skulde foretage denne Foranstaltning for egen Regning, og at de Paagældende, som have havt Beføstninger ved Anlæg af Holdepladser, skulde have disse vederlagte af Staten. Det er mig ikke klart, hvorledes en saadan Fremgangsmaade egentlig talt vilde kunne kaldes retfærdig og billig. Det er jo klart, at der med Hensyn til mange af de oprettede Holdepladser er stor Forskjel paa den Betydning, de have faaet for den almindelige Trafik. Medens der er enkelte Holdepladser, som ganske vist kunde egne sig til at udvides til Stationspladser, saa er der jo andre, der ikke have faaet nogen Betydning. At disse med Hensyn til Spørgsmaalet om at blive Stationer skulde stilles lige med de andre, vilde jeg finde høist mærkværdigt. Der er jo Holdepladser, som ikke give en eneste Hvid i Indtægt, og med Hensyn til hvilke Beføstningerne udredes af Private, men at befri disse mindre vel overveiede Anlæg derved, at Staten tog hele Staden, forekommer mig kun vilde være en Opfordring til en letfindig Fremgangsmaade paa denne Wei. Det er i ethvert Tilfælde en Anvisning, der ikke er i Overensstemmelse med den iaar saa jevnlig paaheraade Sparommelighed. Det vilde være et overordentlig stort Beløb, der maatte udredes af Statskassen, dersom en saadan Fremgangsmaade skulde følges, og det vilde ikke være i Konsekvens med de Udtalelser, vi have hørt, naar man vilde stride til en saadan Fremgangsmaade. Konsekvensen maatte de søge i høiere Principer, jeg skal ikke indlade mig paa at sige, hvilke disse ere. Mærkeligt forekommer det mig i ethvert Tilfælde, at medens man negter Bebillingen til omtrent nødvendige Udvidelser i mange Tilfælde paa allerede bestaaende Stationer, foreslaar man glat væk at forøge Stationernes Antal i meget stort Omfang, og der synes heller ikke at være Konsekvens deri. Følgen deraf vilde være den, at man fik et større Antal Stationer, som man formodentlig saa af Sparommelighedshensyn ikke vilde vedligeholde. Jeg tror ikke, at Staten kunde være tjent dermed. Foruden hvad der iøvrigt kan siges om denne Sag, vil jeg sige, at man vel maatte sætte Diet paa, hvad Følgen vilde blive af denne betydelige Udvidelse af Stationernes Antal, nemlig, at